

## Zách Klára

## Dalriada

Rossz időket érünk,  
Rossz csillagok járnak.  
Isten ója nagy csapástól  
Mi magyar hazánkat!

Királyasszony kertje  
Kivirult hajnalra:  
Fehér rózsá, piros rózsá...  
Szőke, leány, barna.

"Királyasszony, néném,  
Az egekre kérném:  
Azt a rózsát, piros rózsát  
Haj, beh szeretném én!

Beteg vagyok érte,  
Szívdobogást érzek:  
Ha meghalok, egy virágnak  
A halottja lézsek!"

"Jaj! öcsém, Kázmér,  
Azt nem adom százér! -  
Menj! haragszom... nem szégyelled?...  
Félek, bizony gyász ér!

Sietős az útam,  
Reggeli templomra:  
Ha beteg vagy, hát feküdj le  
Bársony pamlagomra." -

Megyen a királyné,  
Megyen a templomba;  
Szép virágok, deli szűzek  
Mind követik nyomba.

Könyörögne, - nem tud,  
Nem tud imádkozni;  
Olvasóját honn feledé:  
Ki megyen elhozni?

"Eredj fiam, Klára,  
Hamar, édes lyányom!  
Megtalálod a térdeplón,  
Ha nem a diványon."

Keresi a Klára,  
Mégsem akad rája:  
Királyasszony a templomban  
Oly nehezen várja!

Keresi a Klára,  
Teljes egy órája:  
Királyasszony a templomban  
De hiába várja.

Vissza se megy többé  
Deli szűzek közzé:

Inkább menne temetőbe  
A halottak közzé.

Inkább temetőbe,  
A fekete földbe:  
Mint ama nagy palotába  
Ősz atyja elébe!

"Hej! lányom, lányom!  
Mi bajodat látom?  
Jöszte, borúlj az ölemre,  
Mondd meg, édes lányom."

"Jaj, atyám! nem - nem -  
Jaj, hova kell lennem!  
Hadd ölelem lábad porát, -  
Taposs agyon engem...!"

Harangoznak délre,  
Udvari ebédre;  
Akkor mene Felicián  
A király elébe.

A király elébe,  
De nem az ebédre:  
Rettenetes bosszuálló  
Kardja - volt kezébe'.

"Életed a lányért  
Erzsébet királyné!"  
Jó szerencse, hogy megváltja  
Gyöngé négy ujjáért.

"Gyermekemért gyermek:  
Lajos, Endre, halj meg!"  
Jó szerencse, hogy Gyulafi  
Rohan a fegyvernek.

"Hamar a gazembert...  
Fiaim, - Cselényi...!"  
Ott levágák Feliciánt  
A király cselédi. -

"Véres az ujjad,  
Nem vérzik hiába:  
Mit kívánsz most, királyi nőm,  
Fájdalom díjába?"

"Mutató ujjamért  
Szép hajadon lányát;  
Nagy ujjamért legény fia  
Borzasztó halálát;

A másik kettőért  
Veje, lánya végét;  
Piros vérem hullásaért  
Minden nemzetségét!"

Rossz időket érünk,  
Rossz csillagok járnak.  
Isten ója nagy csapástól  
Mi magyar hazánkat! -